TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2014. gada 8. maijā*

Lauksaimniecība — Lauksaimniecības produkti un pārtikas produkti — Regula (EEK) Nr. 2081/92 — 2. pants — Ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzība — Materiālā piemērošanas joma — Aizsardzība valsts teritorijā — Reģistrācijas Kopienā neesamība — Sekas — Tādu nosaukumu aizsardzība, kas ir saistīti ar precēm bez īpašas saiknes starp to īpašībām un ģeogrāfisko izcelsmi — Nosacījumi

Lieta C-35/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Corte suprema di cassazione* (Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2012. gada 13. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 24. janvārī, tiesvedībā

Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi,

Kraft Foods Italia SpA

pret

Associazione fra produttori per la tutela del "Salame Felino",

La Felinese Salumi SpA,

Salumificio Monpiù Srl,

Salumi Boschi Fratelli SpA,

Gualerzi SpA ,

Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc,

Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc,

Boschi Cav. Umberto SpA,

Fereoli Mario & Figlio Snc,

Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini,

Fereoli Gino & Figlio Snc,

Ronchei Srl,

* Tiesvedības valoda – itāļu.

Salumificio B.R.B. Snc.

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Safjans [*M. Safjan*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*] (referents) un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*],

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretāre A. Impellicēri [*A. Impellizzeri*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 9. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi* vārdā – *N. Lipari* un *M. Casini, avvocati*,

— *Associazioni fra produttori per la tutela del "Salame Felino", La Felinese Salumi SpA, Salumificio Monpiù Srl, Salumi Boschi Fratelli SpA, Gualerzi SpA, Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc, Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc, Boschi Cav. Umberto SpA, Fereoli Mario & Figlio Snc, Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini, Fereoli Gino & Figlio Snc, Ronchei Srl* un *Salumificio B.R.B. Snc* vārdā – *S. Magelli, avvocato*,

— *Procuratore generale della Repubblica presso la Corte suprema di cassazione* vārdā – *R. Russo, Sostituto Procuratore Generale*,

— Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *P. Gentili, avvocato dello Stato*,

— Eiropas Komisijas vārdā – *D. Triantafyllou* un *P. Rossi*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokātes uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokātes secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 2. pantu Padomes 1992. gada 14. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 208, 1. lpp.), ko groza ar Padomes 1997. gada 17. marta Regulu (EK) Nr. 535/97 (OV L 83, 3. lpp., turpmāk tekstā – "Regula Nr. 2081/92").

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi* (turpmāk tekstā – "*Assica*") un *Kraft Foods Italia SpA* (turpmāk tekstā – "*Kraft Foods*"), no vienas puses, un *Associazione fra produttori per la tutela del "Salame Felino"* (turpmāk tekstā – "*Associazione fra produttori*") un, no otras puses, *La Felinese Salumi SpA, Salumificio Monpiù Srl, Salumi Boschi Fratelli SpA, Gualerzi SpA, Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc, Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc, Boschi Cav. Umberto SpA, Fereoli Mario & Figlio Snc, Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini, Fereoli Gino & Figlio Snc, Ronchei Srl* un *Salumificio B.R.B. Snc*, šīm visām 12 sabiedrībām esot *Associazione fra produttori* biedrēm, jautājumā par nosacījumiem, pie kuriem ģeogrāfisku nosaukumu var izmantot, lai apzīmētu produktu, ko ražo ārpus atbilstošās teritorijas, ja šis nosaukums nav atzīts par aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai par aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi Regulas Nr. 2081/92 izpratnē.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Regulas Nr. 2081/92 preambulas septītajā, devītajā un divpadsmitajā apsvērumā ir noteikts šādi:

“tā kā valstu praksē tomēr nav vienādības reģistrēto cilmes vietu nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu pielietojumā; tā kā būtu jāparedz Kopienas pieeja; tā kā Kopienas noteikumu sistēma par aizsardzību ļaus attīstīt ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un cilmes vietu nosaukumus, jo šāda sistēma ar saskaņotāku pieeju nodrošinās godīgu konkurenci to ražotāju starpā, kuru ražotajiem produktiem ir šādas norādes, un sekmēs produktu uzticamību no patērētāju viedokļa;

[..]

tā kā šīs regulas darbības joma ir ierobežota ar dažiem lauksaimniecības produktiem un pārtiku, kuras īpašībām ir saistība ar ģeogrāfiskās izcelsmes vietu; tā kā tomēr šo darbības jomu var paplašināt, lai aptvertu citus produktus vai pārtiku;

[..]

tā kā, lai baudītu aizsardzību katrā dalībvalstī, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un cilmes vietu nosaukumiem jābūt reģistrētiem Kopienas līmenī; tā kā ierakstam reģistrā būtu jāsniedz informācija arī tirdzniecībā iesaistītajām personām un patērētājiem”.

4 Regulas Nr. 2081/92 2. panta 1. un 2. punktā ir paredzēts:

“1. Lauksaimniecības produktu un pārtikas cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu Kopienas aizsardzība panākama saskaņā ar šo regulu.

2. Šajā regulā:

a) cilmes vietas nosaukums ir kāda reģiona, kādas konkrētas vietas vai, izņēmuma gadījumos, valsts nosaukums, kas izmantots, lai aprakstītu kādu lauksaimniecības produktu vai pārtikas produktu:

   — kura izcelsmes vieta ir minētajā reģionā, konkrētā vietā vai valstī un

   — tā kvalitāte vai īpašības lielā mērā vai pilnīgi ir saistītas ar īpašu ģeogrāfisku vidi un tai piemītošajiem dabas vai cilvēka faktoriem, un ražošana, apstrāde un sagatavošana veikta attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā;

b) ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir reģiona, kādas konkrētas vietas vai, izņēmuma gadījumos, kādas valsts nosaukums, kas izmantots, lai aprakstītu kādu lauksaimniecības produktu vai pārtikas produktu:

   — kura izcelsme ir minētajā reģionā, konkrētā vietā vai valstī un

   — kuram ir īpaša kvalitāte, reputācija vai citas īpašības, kas ir saistītas ar minēto ģeogrāfisko izcelsmi, un kura ražošana un/vai apstrāde, un/vai sagatavošana veikta attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā.”

5 Saskaņā ar šīs pašas regulas 13. panta 1. punktu:

"1. Reģistrētos nosaukumus aizsargā pret:

a) kāda reģistrēta nosaukuma komerciālu izmantojumu, tiešu vai netiešu, kas konstatēts attiecībā uz produktiem, uz kuriem neattiecas reģistrācija, ciktāl minētie produkti ir līdzīgi ar šo nosaukumu reģistrētajiem produktiem vai ciktāl nosaukuma izmantojums ekspluatē aizsargātā nosaukuma reputāciju;

b) ļaunprātīgu izmantošanu, imitēšanu vai asociāciju izraisīšanu, pat ja norādīta attiecīgā produkta patiesā izcelsme vai aizsargātais nosaukums ir tulkots, vai tas ir kopā ar tādām frāzēm kā "stils", "tips", "metode", "kā ražots", "imitācija" u.tml.;

c) citām nepareizām vai maldinošām norādēm par produkta pirmavotu, izcelsmi, veidu vai būtiskām īpašībām uz iekšējā vai ārējā iepakojuma, reklāmas materiālos vai ar attiecīgo produktu saistītos dokumentos, un produkta iepakošanu traukos, kas var radīt nepareizu iespaidu par tā izcelsmi;

d) jebkādu cita veida praksi, kas var maldināt plašu sabiedrību par attiecīgā produkta patieso izcelsmi.

Ja reģistrētajā nosaukumā ietilpst lauksaimniecības produkta vai pārtikas nosaukums, ko uzskata par sugas vārdu, minētā sugas vārda izmantojumu ar attiecīgu lauksaimniecības vai pārtikas produktu neuzskata par pretēju 1. punkta a) vai b) apakšpunktam."

6 Regulu Nr. 2081/92 atcēla ar Padomes 2006. gada 20. marta Regulu (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 93, 12. lpp.). Tomēr, ņemot vērā pamatlietas faktisko apstākļu rašanās datumu, to regulē Regula Nr. 2081/92.

Itālijas tiesības

7 1996. gada 19. marta Leģislatīvā dekrēta Nr. 198/1996, ar ko nosaka normas valsts tiesību aktu intelektuālā īpašuma jomā pielāgošanai Līgumam par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām [*TRIPS*] – Urugvajas raundam obligātajām prasībām (*decreto legislativo n. 198 – Adeguamento della legislazione interna in materia di proprietà industriale alle prescrizioni obbligatorie dell'accordo relativo agli aspetti dei diritti di proprietà intellettuale concernenti il commercio – Uruguay Round*) (*GURI* Nr. 64 kārtējais pielikums), 31. panta 1. un 2. punktā, kas bija spēkā faktisko apstākļu laikā pamatlietā (turpmāk tekstā – "Leģislatīvais dekrēts Nr. 198/1996"), ir noteikts:

"1. Ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir tāda norāde, ar ko apzīmē valsti, reģionu vai vietu, kas tiek izmantota, aprakstot produktu, kas no tās radies un kura kvalitāte, reputācija vai īpašības tam piemīt ekskluzīvi vai galvenokārt ģeogrāfiskās izcelsmes apgabala dēļ, ieskaitot dabiskos, cilvēciskos un tradicionālos rādītājus.

2. Neskarot Civilkodeksa 2598.2. panta normas un speciālās normas un ievērojot iepriekš labticīgi iegūtās preču zīmes tiesības, negodīga konkurence, ar ko maldina sabiedrību, ir tādas ģeogrāfiskās izcelsmes norādīšana, kā arī jebkāda nosaukuma izmantošana, apzīmējot vai prezentējot produktu, kas norāda vai dod mājienu uz to, ka produkta izcelsme ir cita, nevis no patiesās izcelsmes vietas, vai ka produktam piemīt tādas specifiskas īpašības, kādas ir precēm no tās vietas, ko apzīmē ar konkrēto ģeogrāfiskās izcelsmes norādi."

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

8 "Salame Felino" ir pilnībā no cūkgaļas ražota desa. Tās nosaukums radies no *Felino* pilsētas nosaukuma, kas ir apdzīvotā vieta Parmas provincē (Itālija).

9 1998. gada 30. janvārī *Associazione fra produttori* cēla *Tribunale di Parma* [Parmas tiesā] prasību pret *Kraft Jacobs Suscard SpA* (turpmāk tekstā – "*Kraft Jacobs Suscard*") par negodīgas konkurences faktu tādēļ, ka šī sabiedrība esot tirgojusi desu ar nosaukumu "Salame Felino", lai gan tā bija ražota ārpus Parmas reģiona, proti, Lombardijā, Kremonā [*Cremona*] (Itālija).

10 Šīs sabiedrības atbalstam lietā iestājās *Felinese Salumi SpA*, *Salumificio Monpiù Srl*, *Salumi Boschi Fratelli SpA*, *Gualerzi SpA*, *Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc*, *Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc*, *Boschi Cav. Umberto SpA*, *Fereoli Mario & Figlio Snc*, *Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini*, *Fereoli Gino & Figlio Snc*, *Ronchei Srl*, *Salumificio B.R.B. Snc*.

11 *Assica*, kuras biedrs ir *Kraft Jacobs Suchard*, lietā iestājās šīs pēdējās atbalstam.

12 2001. gada 9. februāra spriedumā *Tribunale di Parma* uzskatīja, ka *Associazioni fra produttori* nevar atsaukties uz Regulu Nr. 2081/92, jo nosaukums "Salame Felino" nav nedz aizsargāts cilmes vietas nosaukums, nedz aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde šīs regulas izpratnē. Tomēr tiesa piekrita, ka *Associazioni fra produttori* varētu atsaukties uz Leģislatīvā dekrēta Nr. 198/1996 31. pantu. Tālāk, konstatējusi, ka *Kraft Jacobs Suchard* tirgoto prešu izcelsme nav Parmas teritorijā, bet ka "Salame Felino" reputācija starp patērētājiem ir saistīta ar šīm īpašībām, kuras izriet no iezīmēm, kas saistītas ar ģeogrāfisku apgabalu, *Tribunale di Parma* nosprieda, ka *Kraft Jacobs Suchard* veic negodīgu konkurenci.

13 *Kraft Jacobs Suchard*, kas kļuva par *Kraft Foods*, un *Assica* iesniedza apelācijas sūdzību par šo spriedumu.

14 Ar 2006. gada 12. janvāra spriedumu *Corte d'Appello di Bologna* [Boloņas apelācijas tiesa] šo apelācijas sūdzību noraidīja tostarp tāpēc, ka Leģislatīvajā dekrētā Nr. 198/1996 piedāvātā aizsardzība nebija pretrunā Regulai Nr. 2081/92 un ka nosaukuma reģistrācija par aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai par aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi bija nepieciešama tikai tādēļ, lai saņemtu ar šo regulu piešķirto aizsardzību.

15 *Assica* un *Kraft Foods* iesniedza kasācijas sūdzību.

16 Savas kasācijas sūdzības pamatojumā *Assica* un *Kraft Foods* uzskata, ka Regulā Nr. 2081/92 paredzētā cilmes vietas nosaukumu aizsardzības sistēma pamatā nepieļauj to, ka valsts tiesiskajā regulējumā varētu piešķirt ekskluzīvas tiesības izmantot kādu Kopienā nereģistrētu cilmes vietas nosaukumu. Katrā ziņā tās uzskata, ka cilmes vietas nosaukuma aizsardzības piešķiršana nozīmē, ka ir precīzs tiesiskais regulējums, kas nepastāv pamatlietā.

17 Šādos apstākļos *Corte suprema di cassazione* [Augstākā Kasācijas tiesa] nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Regulas Nr. 2081/92 2. pants jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj, ka ražotāju asociācija varētu baudīt tiesības ekskluzīvi [Savienības] teritorijā izmantot ģeogrāfiskās cilmes vietas nosaukumu, ko izmanto kādas dalībvalsts teritorijā, lai apzīmētu konkrēta veida desu, ja iepriekš no minētās dalībvalsts nav saņemts juridiski saistošs akts, kurā būtu noteiktas ražošanas zonas ģeogrāfiskās robežas, ražošanas regulējums un iespējamās prasības, kuras ražotājiem jāizpilda, lai viņi varētu baudīt tiesības izmantot šo nosaukumu?

2) Kāds, ņemot vērā Regulas Nr. 2081/92 noteikumus, ir režīms, kas [Savienības] tirgū un arī dalībvalsts tirgū jāpiemēro ģeogrāfiskās izcelsmes norādei, kas nav reģistrēta atbilstoši šai regulai?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pieņemamību

18 *Associazioni fra produttori* apgalvo, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu nav pieņemams, jo uzdotie jautājumi neesot objektīvi nepieciešami, lai atrisinātu strīdu pamatlietā. Faktiski pamatlietā šī asociācija nekad neapgalvoja, ka tai būtu ekskluzīvas tiesības uz ģeogrāfisku nosaukumu "Salame Felino", bet tā tikai lūdza, lai *Kraft Foods* tiktu sodīts, pamatojoties uz normām, kurās ir paredzēts sods par negodīgu konkurenci.

19 Šajā ziņā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka LESD 267. pantā noteiktās procedūras ietvaros, kuras pamatā ir funkciju sadale starp valsts tiesām un Tiesu, tikai valsts tiesas, kura iztiesā lietu un kurai jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas nolēmumu, kompetencē ir konstatēt un novērtēt pamatlietas faktus, kā arī interpretēt un piemērot valsts tiesības, ņemot vērā lietas īpatnības, un noteikt, cik lielā mērā ir vajadzīgs prejudiciāls nolēmums, lai šī tiesa varētu taisīt spriedumu, un cik atbilstīgi ir Tiesai uzdotie jautājumi (spriedums *Aziz*, C-415/11, EU:C:2013:164, 34. punkts).

20 Tādējādi, ja lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Savienības tiesību interpretāciju vai spēkā esamību, Tiesa šādu lūgumu var noraidīt tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekādas saistības ar pamatlietas faktiskajiem apstākļiem vai tās priekšmetu, ja problēma ir hipotētiska vai arī ja Tiesai nav zināmi faktiskie vai tiesiskie apstākļi, kas vajadzīgi, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedums *Aziz*, EU:C:2013:164, 35. punkts).

21 Šajā gadījumā tas tā nav. Faktiski, apgalvojot, ka *Kraft Foods* veic negodīgas konkurences darbības, izmantojot ģeogrāfisko nosaukumu "Salame Felino", *Associazioni fra produttori* pamatojas uz premisu, ka tikai tiem desu ražotājiem, kas atrodas Parmas reģionā, ko tā pārstāv, ir ekskluzīvas tiesības atsaukties uz šo [izcelsmes] norādi. Tāpat, lai pārbaudītu, vai *Associazioni fra produttori* celtā prasība ir pamatota, iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai šī asociācija var atsaukties uz to, ka ražotājiem, kas ir izpildījuši konkrētus nosacījumus, ir ekskluzīvas tiesības uz ģeogrāfisku nosaukumu "Salame Felino".

22 Šajos apstākļos nav acīmredzami skaidrs, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekādas saistības ar pamatlietas realitāti vai tās priekšmetu.

23 Ņemot vērā, ka no lietas materiāliem turklāt neizriet, ka problēmai būtu hipotētisks raksturs vai ka Tiesas rīcībā nebūtu nepieciešamo faktisko apstākļu un tiesību, lai sniegtu lietderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem, lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu nav uzskatāms par nepamatotu.

Par otro jautājumu

24 Ar savu otro jautājumu, kurš ir jāizskata vispirms, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regula Nr. 2081/92 būtu jāinterpretē tādējādi, ka ar to ģeogrāfiskam nosaukumam, kas nav reģistrēts Kopienā, tiek piešķirts aizsardzības režīms.

25 Vispirms, runājot par Savienības tirgū piemērojamo režīmu nereģistrētam ģeogrāfiskam nosaukumam, jānorāda, ka faktisko apstākļu rašanās brīdī pamatlietā Savienības tiesībās bija paredzēts tikai tāds ģeogrāfisko nosaukumu aizsardzības režīms, ko ievieš ar Regulu Nr. 2081/92.

26 Taču, kā izriet no šīs regulas preambulas divpadsmitā apsvēruma, kā arī no 13. panta 1. punkta, lai tiktu piemērots tajā paredzētais aizsardzības režīms, šajā regulā ir noteikts pienākums ģeogrāfiskos nosaukumus reģistrēt Kopienā (šajā ziņā skat. spriedumu *Chiciak* un *Folk*, C-129/97 un C-130/97, EU:C:1998:274, 25. un 26. punkts).

27 No tā izriet, ka, ja ģeogrāfisks nosaukums nav reģistrēts Kopienas tirgū, ņemot vērā Regulas Nr. 2081/92 normas, tam nevar piemērot tajā paredzēto aizsardzības režīmu.

28 Tālāk attiecībā uz dalībvalsts tirgū piemērojamo režīmu no judikatūras izriet, ka Regulas Nr. 2081/92 mērķis ir paredzēt vienotu un izsmeļošu aizsardzības sistēmu (skat. spriedumu *Budějovický Budvar*, C-478/07 EU:C:2009:521, 114. punkts), tomēr šī ekskluzivitāte nav pretrunā tam, ka tiek piemērots tādu ģeogrāfisko nosaukumu aizsardzības režīms, kas atrodas ārpus tās piemērošanas jomas (šajā ziņā skat. spriedumu *Warsteiner Brauerei*, C-312/98, EU:C:2000:599, 54. punkts).

29 Šajā sakarā no Regulas Nr. 2081/92 preambulas devītā apsvēruma un no 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta izriet, ka šajā normā paredzētais aizsardzības režīms attiecas tikai uz preču, kuru īpašības ir īpaši saistītas ar to ģeogrāfisko izcelsmi, izcelsmes norādēm (šajā ziņā skat. spriedumu *Budějovický Budvar*, C-216/01, EU:C:2003:618, 76. punkts).

30 Tātad ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kas ir paredzētas, lai norādītu tikai preces ģeogrāfisko izcelsmi, neatkarīgi no tās īpašām iezīmēm, neietilpst Regulas Nr. 2081/92 piemērošanas jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu *Warsteiner Brauerei*, EU:C:2000:599, 44. punkts).

31 Līdz ar to aizsardzības režīms, ko dalībvalsts tirgū attiecīgajā gadījumā var piemērot Kopienā nereģistrētam ģeogrāfiskam nosaukumam, ir tas, kas ir paredzēts ģeogrāfiskiem nosaukumiem saistībā ar precēm, kurām nepastāv īpaša saikne starp to īpašībām un ģeogrāfisko izcelsmi.

32 Šajā lietā iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai ar Leģislatīvo dekrētu Nr. 198/1996 ieviestais ģeogrāfisko nosaukumu aizsardzības režīms atbilst šim nosacījumam.

33 Ja iesniedzējtiesa secina, ka šis režīms aizsargā ģeogrāfiskos nosaukumus precēm bez īpašas saiknes starp to īpašībām un to ģeogrāfisko izcelsmi, jāatgādina, ka, lai šādu režīmu varētu piemērot, tam jāatbilst Savienības tiesībās noteiktajām prasībām. Šajā ziņā jābūt izpildītiem diviem nosacījumiem, proti, pirmkārt, tā piemērošana nedrīkst apdraudēt Regulas Nr. 2081/92 mērķus (skat. šajā ziņā spriedumu *Warsteiner Brauerei*, EU:C:2000:599, 49. punkts) un, otrkārt, tas nedrīkst būt pretrunā brīvai preču apritei, kas noteikta EKL 28. pantā (šajā ziņā skat. it īpaši spriedumu *Budějovický Budvar*, EU:C:2003:618, 95.–97. punkts).

34 Attiecībā uz pirmo nosacījumu, ņemot vērā Regulas Nr. 2081/92 piemērošanas jomu, lai neapdraudētu tās mērķus, valsts tiesībās noteiktā režīma aizsardzībai ir nevis jāgarantē patērētājiem, ka ar to aizsargātām precēm ir noteikta īpašība vai raksturiezīme, bet ekskluzīvi jāgarantē tikai tas, ka šo preču izcelsme ir noteiktā ģeogrāfiskā apgabalā.

35 Attiecībā uz otro nosacījumu jānorāda, ka tāds ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības valsts režīms, kāds tiek aplūkots pamatlietā, pat ja tas ir piemērojams gan valsts precēm, gan importētajām precēm attiecīgās valsts teritorijā, var būt labvēlīgāks valsts izcelsmes preču tirdzniecībai, kaitējot importētajām precēm (spriedums *Pistre* u.c., no C-321/94 līdz C-324/94, EU:C:1997:229, 45. punkts).

36 Līdz ar to šāds tiesiskais regulējums ir jāuzskata par pasākumu ar preču brīvas aprites, kas noteikta EKL 28. pantā, kvantitatīvajam ierobežojumam līdzvērtīgu iedarbību.

37 Lai gan šādu ierobežojumu var attaisnot ar tādiem primāriem vispārējo interešu iemesliem kā komercdarījumu uzticamība un patērētāju aizsardzība (šajā ziņā skat. it īpaši spriedumu *Budějovický Budvar*, EU:C:2003:618, 109. punkts), šim valsts tiesiskajam regulējumam, lai tas būtu atbilstošs

Savienības tiesībām, jābūt piemērojamam nediskriminējošā veidā izvirzītā mērķa sasniegšanai un tas nedrīkst pārsniegt to, kas nepieciešams šī mērķa sasniegšanai (spriedums *Corporación Dermoestética*, C-500/06, EU:C:2008:421, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).

38 Iesniedzējtiesai jāpārbauda, pirmkārt, ka šī valsts tiesiskā regulējuma piemērošana nenotiek ar mērķi garantēt vai tās rezultātā patērētajiem netiek garantēts, ka precēm, kas laistas apgrozībā ar konkrētu ģeogrāfisku nosaukumu, ir noteikta īpašība vai raksturiezīme, un, otrkārt, ka šī tiesiskā regulējuma īstenošanā tiek pildīta primāru vispārējo interešu prasība, ka tas tiek darīts nediskriminējošā veidā, piemēroti garantējot izvirzītā mērķa sasniegšanu un nepārsniedzot to, kas nepieciešams šī mērķa sasniegšanai.

39 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Regula Nr. 2081/92 ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek piešķirts aizsardzības režīms Kopienā nereģistrētam ģeogrāfiskam nosaukumam, bet ka to vajadzības gadījumā var aizsargāt saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu par to preču ģeogrāfiskiem nosaukumiem, kuriem nav īpašas saiknes starp to īpašībām un to ģeogrāfisko izcelsmi, ar nosacījumu, ka tomēr, pirmkārt, šī tiesiskā regulējuma izpildē netiek apdraudēti Regulas Nr. 2081/92 izvirzītie mērķi un, otrkārt, tas nav pretrunā brīvai preču apritei, kas noteikta EKL 28. pantā, kas ir jāpārbauda valsts tiesai.

Par pirmo jautājumu

40 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 2081/92 2. pants būtu jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj to, ka tāda ražotāju apvienība, kāda ir pamatlietā, varētu atsaukties uz ekskluzīvām tiesībām visā Savienībā izmantot ģeogrāfisku nosaukumu, kas tiek izmantots vienā dalībvalstī, lai apzīmētu konkrēta veida desu, iepriekš nesaņemot šajā dalībvalstī juridiski saistošu tiesību aktu, kurā būtu definēti nosacījumi un šādas norādes aizsardzības robežas.

41 Šajā sakarā, tā kā netiek apstrīdēts, ka aplūkojamais ģeogrāfiskais nosaukums nav reģistrēts Kopienā strīda faktisko apstākļu rašanās dienā, un ņemot vērā uz otro jautājumu sniegto atbildi, jākonstatē, ka pamatlietā esošā ražotāju apvienība nevar atsaukties – pamatojoties uz Regulu Nr. 2081/92 – uz ekskluzīvām tiesībām visā Savienībā izmantot šādu ģeogrāfisku nosaukumu.

42 Šādos apstākļos nav jāsniedz atbilde uz pirmo jautājumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

43 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

Padomes 1992. gada 14. jūlija Regula (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību, ko groza ar Padomes 1997. gada 17. marta Regulu (EK) Nr. 535/97, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek piešķirts aizsardzības režīms Kopienā nereģistrētam ģeogrāfiskam nosaukumam, bet ka to vajadzības gadījumā var aizsargāt saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu par to preču ģeogrāfiskiem nosaukumiem, kurām nav īpašas saiknes starp to īpašībām un to ģeogrāfisko izcelsmi, ar nosacījumu, ka tomēr, pirmkārt, šī tiesiskā regulējuma izpildē netiek apdraudēti Regulas Nr. 2081/92, ko groza ar Regulu Nr. 535/97, izvirzītie mērķi un, otrkārt, tas nav pretrunā brīvai preču apritei, kas noteikta EKL 28. pantā, kas ir jāpārbauda valsts tiesai.

[Paraksti]